

תורת אביגדור

פילזים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: ארי בן-עמי
איורים: יוכבד גדל

פְּרֶשֶׁת וַיֵּשֶׁב

המניע האמיתי

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

המניע האמיתי

תלמוד תורה בני אביגדור, יום שלישי בבוקר

סוף סוף היום הגדול הגיע! תלמוד התורה, בני אביגדור היו מוכנים לגמרי לקראת ביקורו של הגאון הרב דוד פיינברג, אחד מראשי הישיבות הגדולות בארץ. כל הילדים שלבושים היו בבגדי השבת לכבוד הארוע, חיכו בחוץ בכדי לקבל בברכה את ראש הישיבה. וכעת נותר רק משהו אחד לעשות. המנהל, הרב ג'קובס, הולך לכבד ילד אחד בלבד מכתה ח' בזכות לפתוח את דלת המכונית של ראש הישיבה ולעזור לו להכנס לבנין. איזה כבוד!

ברור שכל ילד מכתה ח' קיווה שהוא יהיה זה שיבחר, אבל כאשר הם שמעו את ההכרזה של הנבחר - כלם היו בהלם. יוסי? יוסי יעקובי, הילד החדש מצרפת?! הילד הקטן ביותר בכתה?! לזה - אף אחד לא ציפה!

כל הילדים בכתה מחאו כפיים ליוסי בזמן שהוא פסע לכיוון הרב ג'קובס בכדי לעמוד לצידו ולחכות לרכבו של הרב פיינברג - שיגיע, אבל חלק מהילדים לא היו כל כך נרגשים מהענין. ארבעת הילדים הגדולים ביותר בכתה - רובי, שימי, לייבי ויודי - היו ממש עצובים. למה דווקא יוסי נבחר? האם לא מתאים יותר לבחור את אחד מארבעת הילדים הגדולים ביותר בכתה בגיל?!

יום ראשון בבוקר

ביקורו של הרב פיינברג היה מרגש על לכל דמיון. אבל כדרכם של ילדים, מבחינתם הענין עבר ונגמר. וכעת הם כבר חושבים על הדבר הבא, מתכוננים למסיבת החנוכה הגדולה.

רובי, שימי, לייבי ויודי עבדו על הקישוטים. כשהם התחילו לצייר על הבריסטולים הם הבחינו ביוסי העומד בקרבת מקום ומביט עליהם.

"יוסי, הכל בסדר?" שאל רובי.

"כן, בטח. אבל אני רק תהיתי אם גם אני יכול להצטרף ולהשתתף בקישוט?"

"האם אתה לא שייך לקבוצה המכינה דברי התורה למסיבה?"

"כן, אבל סיימנו כבר אתמול בלילה," אמר יוסי, "אז קיוויתי שאולי אוכל לעזור גם באומנות."

ארבעת החברים הטובים הביטו אחד על השני. הם ידעו שיוסי היה אמן מקצועי - הוא זה שיצר את התיבת נח התלת מימד שעדיין שוכנת אחר כבוד במסדרון הת"ת - אבל...

"אני לא יודע," חשב שימי. "הוא אמנם טוב באומנות, אבל הסגנון שלו שונה קצת, אנו עושים שלטים עכשיו, לא צורות של תלת מימד."

שימי הביט בראובן וידע שהוא חשב את אותו הדבר.

בינתיים לחש לייבי ליודי, "אני לא חושב שזה נכון למישהו מקבוצה אחת להשתתף בקבוצה אחרת."

"אני מצטער, יוסי," אמר יודי, "נראה לי שאנו לא אמורים לערבב את הקבוצות. אולי בשנה הבאה זה יסתדר טוב יותר."

"אה, בסדר," אמר יוסי בעצב, כשהבנים חזרו לעסוק בציוריהם.

אחרי ההפסקה

"שימי," אמר הרב, כשחזרו הילדים לכתה בתום ההפסקה. "אפשר לדבר איתך רגע? השלטים, עליהם אתם עובדים עכשיו נראים מדהים ואני כל כך מחכה לראות כבר את המוצר המוגמר! אבל אני צריך לשאול," המשיך הרב, "למה אמרת ליוסי שהוא לא יכול לעזור לכם בקישוטים?"

שימי ניסה להסביר את הכל על הסגנון השונה של יוסי ושלא היה נראה להם שנכון לערבב בין משתתפי הקבוצות, אך הרב רק ניענע בראשו. "שימי, אני לא חושב שזו הסיבה האמתית. אני חושב שאתם אולי, פשוט, קצת מקנאים ביוסי..."

"מקנאים? ממש לא, הרב, אני מבטיח שזה פשוט לא קשור לזה. אני רק לא חושב שזה יעבוד. וכי הרב לא ראה את היצירה שלו של תיבת נח? זהו עיצוב שונה לגמרי."

הרב חייך. "שימי, אתה יודע שיכול להיות שאדם מקנא בשני גם מבלי שהוא מבחין בכך?"

"אתה זוכר מה למדנו בפרשת השבוע על אחי יוסף שמכרו אותו לעבד. הגמרא אומרת שהם באמת חשבו שהם עושים את הדבר הנכון - הם היו צדיקים גדולים והיה ביניהם דין תורה אמתי והם פסקו שיוסף טעה."

"אך הרב אביגדור מילר אמר בשיעורים שלו שאפילו האנשים הטובים ביותר עלולים לרמות את עצמם בעקבות הרגשות שלהם. באמת הם קינאו ביחס המיוחד שקיבל יוסף מיעקב אבינו. 'מדוע דווקא יוסף נבחר להיות המובחר ביותר?' הם לא חשבו שהם קינאו. אבל עמוק בתוך ליבם זה מה שגרם להם לחשוב שיוסף עשה עבירה."

"אתה יודע," אמר הרב, "ישנה סיבה שהשם סיפר לנו את הסיפור הזה בתורה. התורה לא מספרת את כל מה שקרה והתרחש. אנחנו לא יודעים מה ראובן אכל לארוחת הבוקר באותו היום וגם לא באיזה שעה שמעון הלך לישון באותו הלילה. השם מספר רק את הסיפורים שאמורים ללמד אותנו מסר מסויים. ואחד המסרים החשובים ביותר הוא שגם כאלה צדיקים גדולים כמו אחי יוסף עשו כזו טעות, אז האם זה לא יתכן שצדיקים חמודים וקטנים כמוך וכמו רובי, לייבי ויודי יטעו גם כן באותה הטעות?"

"האם, אולי, זה יכול להיות, רק אולי קטן, שאתם ילדים חמודים - רק קצת קצת מקנאים שיוסי נבחר להיות האחד שקידם בברכה את הרב פיינברג בשבוע שעבר? אני ראיתי על הפנים שלכם כמה מאוכזבים הייתם כאשר המנהל הכריז על הנבחר. ואני לא מאשים אתכם. את האמת, גם אני עצמי קינאתי בו! אבל החכמה היא לא לתת לרגשות האלו להשאר תלויים ועומדים בראשנו ובכך להשפיע על הפעולות שלנו."

5:30, סוף היום

זה לא היה קל לשימי אבל הוא פסע לכוונו של יוסי. "יוסי," הוא אמר. "טעיתי מקודם. אנחנו נשמח מאד שתהיה לנו לעזר בביצוע הקישוט במהלך ההפסקה מחר. למעשה, אנחנו ממש זקוקים לרעיונות הטובים שלך!"

כאשר שימי ראה כיצד אורו פניו של יוסי הוא חייך לעצמו. מסיבת חנוכה השנה הולכת להיות יפה יותר בשבילו, יותר מאשר אי פעם - לא רק בגלל השלטים שהוא הכין, אלא גם, ובעיקר בגלל המאמץ והעבודה אליה הצליח להגיע ולהתפטר מיצר הקנאה שהיה חבוי עמוק בתוך ליבו.

שבת שלום ומבורך!